

vidt er vi kommet i Meningsløshed, fordi det er blevet ved at gaa i skæv Retning. Men man har i saa stort Omfang ogsaa blandt Sparekassernes Kunder vænnet sig til Checks — og i og for sig er det ogsaa nyttigt, at der bruges Checks i Samfundet —, at jeg er gaaet med til Ændringsforslaget, naar der altsaa indføres den Bestemmelse, at der bogstavelig talt paa enhver Side af en Bank- og Sparekassebog, eller i dette Tilfælde Sparekassebog, er tydeligt trykt, at Uddrag kan ske ved Checks.

Jeg kommer saa til det Ændringsforslag, der ligger mig stærkest paa Sinde; det er det Ændringsforslag, jeg sammen med det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) har stillet under Nr. 3 til § 4 i Banklovsforslaget, og som skal søge at betrygge i hvert Fald Storbankernes Likviditet. Med nogen Forbavelse hørte jeg, at det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) tog fat paa dette Forslag, inden jeg som Ordfører havde haft Lejlighed til at motivere det. Det nøder mig til at gøre en enkelt Bemærkning overfor ham; i øvrigt kan jeg vel nøjes med at henvise til min udførlige Betænkning i Samlingen i Fjor og de udførlige Udtalelser, som jeg ved denne Sags Behandling har fremsat her i Salen om selve denne Sag. Lad mig kun yderligere tilføje, at Erfaringerne netop fra Krigen paa afgørende Maade har godtgjort Betimeligheden, ja Nødvendigheden af, at Storbankskerne sørger for deres Likviditet, og at den eneste virkelig betryggende, fyldestgørende Maade i saa Henseende, der lader sig anvende, netop er den, at de i saadant Omfang som her antydet anlægger sig virkelig kontante Reserver. Derfor har det klappet saa meget bedre i det engelske Bankvæsen end i det tyske, eller det er i hvert Fald een af de mange Grunde dertil. Det ærede Medlem fra Nyborg angreb dette Ændringsforslag, idet han gjorde opmærksom paa, at det vilde føre til, at store Kapitaler, saaledes som han udtrykte sig, kom til at ligge døde hen: det var urimeligt, at Bankskerne ikke maatte frugtbar gøre disse store Beløb, som altsaa efter Ændringsforslaget skulde staa til Rede som Kontanter. Man maa imidlertid huske paa, at en meget betydelig Del af enhver Banks Midler, om jeg saa maa sige den legitimeste Del af de legitimeste Bankbeløb, det er netop Penge, som af Publikum anbringes i Bankskerne, for at de kan være til Rede til enhver Tid, det er netop Penge, som man ikke vil have anbragt paa langt Sigt, som man ikke vil have bundet i Fabrikker, i Jord, i Mur-

sten o. s. v., netop Penge, som man vil være vis paa at have til Rede. Derfor er det ganske urimeligt her at sige: Ja, men naar de Penge skal ligge der, kan Banken ikke anbringe dem i Mursten, i Maskiner, i Jord o. s. v. Thi dertil vil jeg svare: Ja, men det er netop det, som de Mennesker har forudsat ikke sker. Hvis Pengene skulde anbringes paa langt Sigt og tilsvarende højere Rente, vilde de Mennesker selv foretage disse mere fordelagtige, men langt-løbende Anbringelser. Naar de anbringer Pengene i Banker paa saadanne Vilkaar, at der er ganske kort Opsigelsesfrist, eller oven i Købet paa Anfordring, er det netop Meningen, at disse Midler skal staa til Rede; og der er ingen Berettigelse for Banken til at binde dem. Dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, som jeg har gjort før, at hvis man virkelig kom ind paa at gennemføre noget lignende som dette, vilde det lægge det Tryk paa Bankens Indlaansrente, som man paa anden Maade, gennem andre Foranstaltninger, indenfor en stor Del af Tinget søger at faa lagt paa Bankerne. Thi det er klart, at de i saa Tilfælde ikke vil kunne forrente deres samlede Indlaan med saa høj Rente, og derigennem vil der indirekte efter min Formening ogsaa blive lagt et Tryk paa Udlaansrenten. Hovedsagen er imidlertid i denne Sammenhæng, at det noksom har vist sig, at under store vanskelige Kriseforhold, der paa een Gang rammer saa at sige samtlige Banker, er der ingen anden Maade at skabe og opretholde Likviditeten paa end ved at gennemføre Bestemmelser som de her under Nr. 3 foreslaaede. Den højtærede Handelsminister har i sin Tid stillet sig velvilligt i hvert Fald til Tanken i dette Forslag; men siden hen synes det mig, han i nogen Grad er kommet bort derfra, at han ligesom har søgt dialektisk i nogen Grad at udviske Begrebet Likviditet. Deri tager jeg forhaabentlig fejl, og det har derfor for mig særdeles stor Betydning nu at høre, hvorledes den højtærede Handelsminister vil modtage dette Forslag. Det har været begge Forslagsstillernes Mening, ikke just at nøjagtig denne Bestemmelse eller en ganske lignende skal optages i dette Lovforslag, men at den Aand, som har fundet et Udtryk heri, skal, om jeg saa maa sige, svæve over det danske Bankvæsen. Dette kan selvfølgelig ogsaa gennemføres paa den Maade, at Bankinspektøren paatager sig som Opgave efterhaanden lempeligt at gennemføre dette eller noget lignende; men saa maatte man have en Sikkerhed for, at